

או פוטו מורגנה?

מי שהפתיע במסיבת העתונאים השנתית עם מנכ"ל רשות השידור שמואל אלמוג. שנערכה בשבוע שעבר בבית גרון בירושלים, היה דווקא הממונה החדש על עניני הטלוויזיה, סגן-אלוף ישעיהו תדמור. הוא נראה צעיר מאד, הרבה פחות מגילו האמיתי (37) וזאת בשעה שהיית מצפה לראות גבר כבד בעל הדרת פנים. תדמור נראה צנום, נמוך קומה ונערי כמעט. כאב לו מאד, שהציגו אותו בעת-ניס קצין, במובן שיכול להתפרש שלא כהלכה. כאב לו שכך רואים את קציני צה"ל. למרות דיבורו היבש והמתון, אומד רת כל חזונו אורח, אחד מהשכונה. תדמור עצמו מודה בחוסר מקצועיות: "הקונצפט שלי בינתיים הוא כמו של כל צופה ממוצע. לומר עכשיו שאני יודע את התשובה לכל השאלות, זה לא יהיה נכון. טלוויזיה מתחכמת לאניני טעם או טלוויזיה עממית? גם זה וגם זה. בסך הכל טלוויזיה צריכה לשאוף כלפי מעלה ואני בהחלט בעד מגמות הינוכיות. בינתיים אני במצב טוב. תוכניות החורף אינן נוקפות לזכותי. הדגש שלי בשלב זה יהיה על ביצוע מושלם ונקי של תוכניות החורף. ההכרעות התיינה בעיקר הכרעות של רגע. גם זה מבעבע. לך לא?!"

"יש מרחב פרישה". בתשובה על השאלה הפרובוקטיבית: "מה דעתך על הטלוויזיה כיום, בתור צופה? ענה תדמור: "אני חושב שהטלוויזיה די טובה. אבל יש מה לשפר. מה אתה רוצה שאי גיד, שהיא גרועה?!" על היחסים עם העובדים דיבר תדמור בדחילו ורחימו: "עד עכשיו נתקלתי ביחס אהוד מצד כל הדרגים. אם זה מה שיקרה ב-15 לאוקטובר? (זמן כניסתו הרשמית לתפקיד) כודאי שלא. או צריך לקבל הכרעות. אני מודע לעובדה, שהעובדים בתחום היצירתי הם בדרך כלל אישיים מיוחדות במינם. זה לא אומר שכולם מקוריים מאד. ברור לי שקיים עימות בין הקאפריזות החיוביות שלהם לבין המינהל. זוהי דילמה. אבל יש מרחב פרישה". דבר אחד מבקש תדמור: למדוד את הצלחתו או את אי הצלחתו לפי מה שיעשה בטלוויזיה ולא לפי נסיבותיו הרקודמים בחייו. אולי זה מה שנחוצ לטלוויזיה כיום — מנהל שהוא צופה.

במאי מיועד גרון - יש חדש בחדשות

בית-ספר לכוכבות

פעמיים בשבוע בשעות הצהריים הוקדמות נכנסות שתי צעירות זוהרות לבית הטלוויזיה ברוממה בירושלים, עוזות במעלית לקומה השלישית ונע-

סניד קאסם מודריך את פוחד מסוואדי כשרובינה מקשיבה

למות בפנתו של אחד החדרים. אחרי דקות ספורות מופיע במסדרון גבר ידוע, נאה ואלגנטי וחומק אחריהן. הגבר הוא סניד קאסם — קרין הראשי בערבית. שתי הנערות זמשו לש המוזר הזה הן המגישות רדיינה אל סאלח וטוהד מסוואדי. בחדר היסטורי, הוא אולפן ההגשה הקטן, מאמן אותן קאסם בקריינות ומתרגל אותן בהופעה נאה בפני המצלמה. תפקיד של מגישה איננו ניתן על מגש של כסף. מספר קאסם: "סוהד נתקבלה להגשת רצף לפני ארבעה חודשים. במחלקת התוכניות קיבלה הדרכה אפסית. ארבעה חודשים לא חלה אצלה שום התקדמות. ההערה

נה עולה על הדוכן, קוראת את אותו הסקסט ורועדת מהתרגשות. היא פחות מנוסה. עכשיו סוהד מחייכת בסתר. אבל קאסם מתלהב מרודינה: "יש לה נתונים נהדרים, רק שהערבית, שבפיה זקוקה לשיפור ניכר". סוהד מביאה עמה תמיד תגבורת. מדי ערב מתייצבת אמה בתזנון הטלוויזיה בירושלים ומתישבת במקום קבוע כדי להשגיח באופן אישי שלא יאונה כל רע לאוצר הפרטי שלה. קאסם, לעומת זאת, משגיח על רודינה.

הסיבה: בעוד שבועות מספר תופיע השלישייה יחד בציבור במהדורת חדשות מיוחדת מדי ערב בערוכו.

במלחמת ששת הימים עשה פאדל בכוחות כזבן וטכנאי בחנות רדיו-טלוויזיה. מיד בתום המלחמה חזר הביתה לחברון, כדי לראות מה שלום משפחה ואם היא בכלל קיימת. אחר כך יצא למצרים כסטודנט ולמד צילום בטלוויזיה המצרית. בתום ההשתלמות עבר לעבוד בטלוויזיה הירדנית. אבל הגעועים הביתה גברו עליו. הוא אור אומץ. וחזר לחברון והצטרף לטלוויזיה הישראלית. השוואות אין הוא מוכן לעשות. הטלוויזיה המצרית, לדעתו, עומדת על רמה גבוהה, לפחות מבחינה טכנית. הטלוויזיה הירדנית פחותה ממנה. על הטלוויזיה הישראלית הוא מוכן בינתיים להגיד דבר אחד, "אני חדש" • נדהם לחלוטין היה אחד המפקדים הבכירים בירדן בטלוויזיה הבווארית, כאשר ביקש לפגוש את ראש מחלקת התפאורה ב"אורפני הרצליה זאב ליכטר, כדי להזיז מין אצלו סקיצות לסידרת תוכנית לפי סיפורי שלום עליכם. המוספת כעת בגרמניה המערבית. הכניסו אותו לאולפן והציגו בפניו על אדם שעמד וטיאטא את הריצפה. לא היתה זו בדיחה או מתיחה. על תמיהתו השיב ליכטר, כמעט בגאווה: "אני כבר יכול להרשות לעצמי לטיאטא את הריצפה".

תהריך

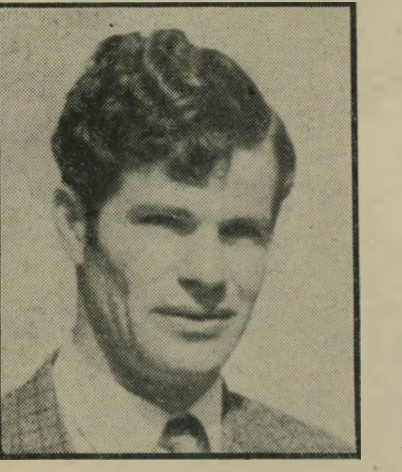
- **המבצע נגב** (יום ד' 29/9, 20.00) סיפור עלייתם על הקרקע של 11 נקודות יישוב בי"א תשרי תש"ז, שחל במוצאי יום-כיפור. משתתפים: אלוף (מיל.) יוסף אביר, שאירגן את המבצע מטעם מטה ההגנה, אליעזר בודנקין, איש סולל בונה לשעבר, שהיה אחראי להקמת המבנים וחברי הקיבוצים עצמם.
● **סרט השבוע** (יום ד' 29/9, 20.50) סרטו של ז'אן רנואר ארץ זו שלי היא, על מורה צנוע בעיירה צרפתית קטנה. ההופך ללא כוונה לגיבור לאומי. כאשר הוא נאסר בטעות באשמת חבלה ברכבת נאצית. משתתפים: צ'רלס להוטון, מורין אוהרה וג'ורג' סאנדרס.
● **רשת הבירור** (יום ה' 30/9, 20.50) אהבה נוסח אמריקה.
● **ערב טוב** (יום ו' 1/10, 20.30) עד גה גורן הפסנתרן דני גוטפריד בתוכנית ג'ז.
● **סרט קוהנוע** (יום ו' 1/10, 21.30) הים הנצחי — מעשה שהיה בקצין צי הממשיך לשרת באונייה למרות נכותו. משתתפים: סטלינג היידן ואלכסיס סמית.
● **הג האמריקאי** (יום א' 3/10, 20.40) תכנית לסוכות עם גדעון שמר וזהרירה חריפאי, ביים והפיק עמק פרי.

ראיון של זהב

המראיין עצמו היה יוצא דופן. מוסה אל-עלמי הישיש, המנהיג הפלסטיני שהיה תובע כללי בתקופת המנדט, פרש מפעילות פוליטית ומנהל כיום חווה חקלאית לילדי הפליטים ביריחו — נגע ללב בהופעתו הטלוויזיונית המרשימה במסגרת השבוע יומן אירועים, ערב ראש-השנה.

זכרונות ארץ-ישראל שלו, הערכתו את בן-גוריון, אמונתו בעתידה של ירושלים כעיר השלום ותלונתו על חוסר כתובת בפניה יוכל להתלונן על החרמת אדמות מוסדו, דיברו אל לב כל צופה. אולם לא פחות מהמראיון, היה זה נצחוננו של המראיין — אדי סופר, איש התחנה הערבית של הטלוויזיה, המכין לאחורונה יותר ויותר כתבות לתחנה העברית. אדי יפה-התואר, נתן בראיון זה שיעור מאלף לכל מראיין הטלוויזיה הישראלית איך וכיצד צריך לראיין.

מראיין סופר

שנעשה לבחור במסגרת קורס הבמאים. שלושה אנשים התנדבו להגיש חדשות: היים יבין שיחק את המגיש הראשי; ולידו ישבו רון ברזיש כמגיש לעניני בטחון ואלכס גלעדי כמגיש לעניני ספורט. היתה זו הופעה ראשונה של שלישיית מגישים בעת ובעונה אחת כפי שיעשה בתוכניות החורף.

בתוך המהדורה נערך ראיון חי באולפן בנוסח מוקד בהשתתפות "ילדי" הטלוויזיה, דני כנר ועמוס ארבל. את תחזית מג האויר מסרה סמדר פרי עוזרת-הפקה. שלבשה במיוחד שמלה חדשה לכבוד המ' אורע. היא הצביעה על מפה אקלימית גדולה תוך כדי דיבור — מתוך הנחה שמראה חתיכה עדיף על תמונות דוממות מהסוג שליות עד כה את התחזית. אנשי הטלוויזיה, שהודמנו לאולפן כדי לראות את המיבחן יכלו להגיע למסקנה אחת: כך צריכה להראות מהדורת חדשות ולא אחרת. עובדה: לא היתה כל תקלה. הסיבה: הבמאי ראה את הסרטים מראש, דבר שהוא נדיר מאד בטלוויזיה הישראלית כיום.

מאחורי הקלעים

אישה הטלוויזיה

מחברון

בחברון מסתובב בזמן האחרון ערבי צעיר עם מצלמה ביד ומצלם התרחשויות חשובות ללא כל מורא ופחד. זהו פארה ראשיד (25), יליד ירושלים והאיש של הטלוויזיה הישראלית בתרן. הוא עצמו צלם מקצועי, אבל את תמונתו האיר-שית הוא מסרב למסור לפרסום. מדוע? כי לפני זמן מה פורסמה בהעולם הזה (1749) תמונתו של עברול המיר, שאף הוא בא אל הטלוויזיה הישראלית מן הטלוויזיה הירדנית וזה הסב לו שם נזק.